

[Alsing Andersen.]

holde overfor Det kgl. Teater: at det skal være et repertoireteater, der tager hensyn til både klassiske og moderne stykker, til både danske og udenlandske stykker, således at man har et stadig skiftende repertoire for på denne måde at hævde nationalscenens særlige stilling blandt teatrene her i landet, så vil man ikke kunne komme ret langt med hensyn til at nedbringe tilskuddet til Det kgl. Teaters drift. Det er dette, jeg gerne vil have lov til at understrege som min opfattelse; jeg tror, den vil holde.

Vi kan lave en ny teaterlov, som det ærede medlem hr. Himmelstrup sagde, og det ville naturligvis budgetmæssigt eller bogholderimæssigt være det rigtige, at man førte den nuværende eller den gamle teaterlov à jour med hensyn til beløbene; men jeg tror, at man meget hurtigt vil blive klar over, at det ikke vil nedbringe tilskuddet til Det kgl. Teater. Der kan være tale om en anden postering; men man kan ikke ved en ny teaterlov, hvis man vil opretholde en virkelig nationalscene, i væsentligt omfang nedbringe statens tilskud til Det kgl. Teater. Det er min opfattelse, og jeg tror, det er rigtigt at gøre opmærksom derpå; for når det ærede medlem hr. Jensen-Broby eller andre, som interesserer sig for det økonomiske problem i denne forbindelse, virkelig skal til at udarbejde planer, der skal kunne bringe resultater, er jeg overbevist om, at de vil støde på disse vanskeligheder, som de antagelig vil vige tilbage for, fordi det simpelthen vil betyde afskaffelse af Det kgl. Teater i den skikkelse, vi kender det, og den skikkelse, som jeg tror det store flertal i dette høje ting ønsker at bevare, nemlig den danske nationalscene.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg skal ikke forlænge debatten, blot indskrænke mig til et par enkelte bemærkninger. Det kgl. Teaters ulykke er jo den, at man har tre kunstarter på een scene. I virkeligheden er dette umuligt. Jeg talte for nogen tid siden med en tysk operamand og fortalte ham, at operaen i virkeligheden kun kan spille een eller to aftener om ugen, og han sagde dertil: „Aber katastrofal“, og det må man desværre også sige det er; men der bygger man på fejltagelser, som er begået i fortiden.

Jeg kan også ganske slutte mig til det ærede medlem hr. Alsing Andersen, der har givet

udtryk for, at man meget let kan ødelægge klenodiet. Man kan lave et teater, der ikke længere er et repertoireteater, men et teater, der spiller en succes helt igennem måned efter måned; så er det muligt, at teatret kan komme til at betale sig, men så har vi mistet vort kgl. Teater, så er det ikke længere vor nationale scene.

Der er imidlertid en hel række andre og store problemer forbundet med en ny teaterlov. Jeg vil gerne erklære overfor det ærede medlem hr. Himmelstrup, at det er ganske rigtigt, at vi har samtalen om dette problem allerede på et tidspunkt, da jeg ikke var minister, men var medlem af Det kgl. Teaters tilsynsråd, og at formanden for tilsynsrådet senere har tilsendt mig skrivelser, hvori han opfordrer mig til at gå i gang med denne sag. Mine vilkår har imidlertid ikke været sådan, at jeg har kunnet nå ud over overvejelsernes stade, og det er faktisk en meget vanskelig ting at fremsætte et lovforslag om disse ting og få det gennemført. Jeg indrømmer, at jeg endnu ikke i denne sag er nået videre end til overvejelserne. Hvis jeg skal arbejde videre på den post, jeg har nu, vil jeg tage op til overvejelse at få gennemført en teaterlov, der kan føre til det, som det ærede medlem kalder en ordning, der er tilfredsstillende i økonomisk henseende.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Himmelstrup gav tilslutning til tanken om overfor offentligheden at give en fremstilling af Det kgl. Teaters stilling. Jeg har ikke rettet klage mod tilsynsrådet, det har jeg overhovedet ikke tilstrækkeligt kendskab til at kunne gøre, men når det ærede medlem siger, hvad jeg altså ikke har grund til at tvivle om, at tilsynsrådet fører en meget streng kontrol, mener jeg, som også det ærede medlem mener, at det er så meget mere ønskeligt, at man får lejlighed til at klarlægge hele baggrunden for Det kgl. Teaters stilling.

Til det ærede medlem hr. Jensen-Broby skal jeg blot sige, at jeg ikke igen skal rejse hele spørgsmålet om talerne på Fyn i 1950. Dem husker alle ærede medlemmer her. Jeg kan blot henholde mig til det, det ærede medlem sagde i dag. Det lyder, skal jeg sige, meget tilforladeligt, at det, han havde lovet, var at gøre, hvad han kunne